

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. P. Príbelského, PhD. na neverejnom zasadnutí konanom dňa 6. júna 2017 v Bratislave v trestnej veci obvineného **T. F. a spol.**, pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., zločin zneužitia právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c) Tr. zák. a zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. a), písm. b) Tr. zák., o sťažnosti obvineného M. K. proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 17. mája 2017, sp. zn. 3Tp/7/2016, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť obvineného M. K. **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica uznesením zo 17. mája 2017, sp. zn. 3Tp/7/2016, podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zamietol žiadosť obvineného M. K., nar. X., t. č. v Ústave na výkon väzby Leopoldov o prepustenie z väzby na slobodu. Podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. písomný sľub obvineného M. K. neprijal. Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. dohľad probačného a mediačného úradníka nad obvineným M. K. neuložil.

Proti tomuto uzneseniu (doručenému prokurátorovi 23. mája 2017, obvinenému 24. mája 2017 a obhajcovi 25. mája 2017) podal obvinený M. K. prostredníctvom svojho

obhajcu JUDr. Zoltána Ružiča dňa 29. mája 2017 sťažnosť (č. 1. 1275 spisu).

V podanej sťažnosti uviedol, že nesúhlasí s názorom sudcu, podľa ktorého existujú dôvody väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por. Od vznesenia obvinenia bolo vypočítané množstvo svedkov a aj všetci obvinení, niektorí aj opakovane. Pri výsluchu jednotlivých obvinených ani jeden z nich nespomenul, že by sa obvinený M. K. dopustil protiprávnej činnosti popísanej v jednotlivých bodoch uznesenia alebo že by sa zúčastnil na jednotlivých skutkoch uvedených v uznesení o vznesení obvinenia. Obvinený M. K. zo spoluobvinených pozná T. F. H. S., R. B. (tento býva v obci V.), M. R., ktorí chodievali do posilňovne alebo boxovať v športových zariadeniach, kde chodieval z toho istého dôvodu aj obvinený K. J. W. pozná, lebo z jeho firmy si kupoval osobné auto, ktorého leasing je stále splácaný, o čom sudcovi pre prípravné konanie doložil doklady pri svojom predošlom výsluchu. Obvinených L. D. a H. M. pozná z osobnej znalosti policajta. Osoby obvinených R. B., V. J., N. K., V. M., J. M., R. M. a V. K. nepozná.

Ďalej uviedol, že čo sa týka vyšetrovania, úkony, ktoré je potrebné vykonať v nasledujúcom štádiu prípravného konania je možné urobiť aj bez jeho väzobného stíhania. Zo spoluobvinených osôb viacerí opakovane vypovedali ako spolupracujúce osoby a na základe týchto výpovedí boli prepustení na slobodu, vylúčení na samostatné konanie, ako napr. J. W., M... R., N. K. a v súčasnosti sa nachádzajú vo väzbe okrem obvineného M. K. len obvinený T. F. a R. B.. Ostatní obvinení boli prepustení na slobodu, pričom je možné uviesť, že obvinený M. K. nepatrí k žiadnym organizátorom, ani dominantným osobám skupiny podľa vyjadrení už prepustených obvinených. Obvinený nepopiera, že urobil chybu, keď poslal list družke po A. B., ku ktorej skutočnosti došlo v júni 2016 pri jej prepustení na slobodu, teda pred 10 mesiacmi. Toto jeho konanie bolo vyvolané okolnosťami, keď mu nechodili listy, boli odmietané žiadosti o návštevy, teda žiadna návšteva nebola dovolená. Zároveň považoval za potrebné uviesť, že od uvalenia väzby doposiaľ mal iba jednu návštevu v novembri 2016 a to v čase, keď bol po rozhodnutí sudcu pre prípravné konanie mimo režimu kolúznej väzby (od 10. do 28. novembra 2016).

Obvinený poukázal v sťažnosti aj na skutočnosť, že najvyšší súd vo viacerých svojich rozhodnutiach, ako aj v tejto trestnej veci (sp. zn. 6 Tost 5/2017 zo dňa 22. februára 2017) poukázal na skutočnosť, že zo strany vyšetrovateľa, ako aj prokurátora bola dôvodom

na prepustenie obvineného z väzby na slobodu iba priznávajúca výpoveď obvineného bez ohľadu na závažnosť skutkov, ktorých sa mal dopustiť. Ďalej uviedol, že je to v rozpore s medzinárodnými zmluvami, Ústavou Slovenskej republiky a § 121 ods. 1 Tr. por., pričom väzba obvineného nesmie byť prostriedkom na jeho donútenie k priznaniu sa k trestnej činnosti (sp. zn. 6 Tost 6/2017 zo dňa 22. februára 2017). Obvinený sa doznal, že sa správal v rozpore s poriadkom väzby, ale stalo sa to pred vyše 10 mesiacmi. V tejto súvislosti uviedol, že nevie, čo ešte má urobiť, aby sa mu táto okolnosť stále neprikladala ako dôvod na kolúznú väzbu.

Zo spisu je zrejmé, že orgány činné v trestnom konaní mali dostatok času od vznesenia obvinenia dňa 2. mája 2016 do dnes na vykonanie rozhodujúcich výsluchov obvinených a svedkov, ktorí prichádzajú do úvahy, najmä za situácie, že viacerí obvinení boli vo väzbe. Podstatou väzby je nevyhnutné dočasné pozbavenie osobnej slobody obvineného v súlade so zásadou primeranosti, zdržanlivosti, počas trestného konania by mali byť využité všetky opatrenia, ktoré najlepšie povedú k dosiahnutiu účelu, ale nebudú neprimerane zasahovať do základných práv a slobôd obvineného. Väzba nesmie mať sankčnú povahu, nesmie byť prostriedkom na priznanie ani na uľahčenie trestného stíhania. Je to výlučne len procesné opatrenie, ktorého účelom je dočasne zaistiť osobu obvineného pre potreby konkrétneho trestného stíhania obmedzením jeho osobnej slobody. Dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b) Tr. por. u obvineného M. K. nie je daný, a to s poukazom na doterajší priebeh vyšetrovania a vykonané procesné úkony, taktiež z dôvodu, že prevažná časť obvinených je prepustená na slobodu, niektorí (ktorí sa rozhodli spolupracovať) samotným prokurátorom. Tieto osoby sú dokonca obvinené z viacerých závažnejších skutkov ako obvinený M. K.. Doposiaľ vykonané dôkazy oslabujú dôvod kolúznej väzby, keďže bol značne zúžený priestor pre ovplyvňovanie obvinených, svedkov, poškodených, znalcov alebo pre marenie objasňovania skutočností závažných pre trestné stíhanie. Svedkyňa B. klame, keď tvrdí, že sa obvinený M. K. správal kolúzne tým, že obchádzal poštu. Pritom ani z korešpondencie, ktorú odovzdala vyšetrovateľovi nevyplýva, že by ovplyvňoval kohokoľvek vo vyšetrovanej veci. Ani dôvod väzby u obvineného podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. nie je daný, nakoľko obvinený nepodnikal, nebol spoločníkom a ani konateľom žiadnej spoločnosti, teda nemá v čom pokračovať, so spoluobvinenými nemá žiadne spoločné aktivity. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva a ústavného súdu nestačí len dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu na zdôvodnenie väzby, ale musí k tomu pristúpiť aj ďalší významný a dostatočný dôvod

ustanovený vnútroštátnym zákonom. Skutočnosti, ktoré boli v čase rozhodovania o vzatí do väzby postačujúce na vzatie do väzby, sa stávajú po dlhšej dobe (v tomto prípade jedného roka) nedostatočným na jej ďalšie trvanie. Pritom v rozhodnutí o ďalšom trvaní väzby je nenáležité poukazovať na akékoľvek okolnosti, za ktoré obvinenému nebolo doposiaľ vznesené obvinenie, je to priam neprípustné. Obvinený M. K. nebol doposiaľ trestne stíhaný a ani odsúdený. V jeho prípade úplne absentuje akákoľvek konkrétna skutočnosť, ktorá by dovoľovala vyvodit' záver, že bude pokračovať v trestnej činnosti a preto nie je preventívna väzba u neho dôvodná.

V tejto súvislosti obvinený poukázal na skutočnosť, že rozhodnutím najvyššieho súdu sp. zn. 6 Tost 5/2017 zo dňa 22. februára 2017 bol v predmetnej trestnej veci prepustený z väzby obvinený L. D. a okrem iného súd v tomto rozhodnutí skonštatoval, že „zo spisu je zrejmé, že v tejto veci orgány činné v trestnom konaní mali dostatok času na vykonanie rozhodujúcich výsluchov obvinených a svedkov, ktorí prichádzali do úvahy, najmä za situácie, že viacerí obvinení boli vo väzbe. Prepúšťanie obvinených z väzby na slobodu prokurátorom po tom, čo sa priznali k spáchaniu trestnej činnosti a začali usvedčovať spolupáchateľov naznačuje, že väzba u týchto obvinených mohla byť prostriedkom k vynúteniu priznania, čo je nezákonné. Navyše usvedčujúci obvinení môžu výpovede prispôbovať už získaným dôkazom bez hrozby postihu za krivú výpoveď, čo sa prenáša aj do ich procesného postavenia svedka, najmä ak vypovedajú v totožnej veci, v akej boli pôvodne obvinení.“ V tomto rozhodnutí najvyšší súd na inom mieste konštatuje že „príkaz prokurátora z 22.2.2017, ktorým prepustil obvineného J. W. z väzby na slobodu predpokladá, že obvinený nebude pokračovať v trestnej činnosti, ani ovplyvňovať svedkov a že sa podieľal na usvedčovaní ostatných členov zločineckej skupiny. Ak u tohto obvineného, ktorý je v súčasnosti trestne stíhaný pre 6 skutkov, z toho v 3 prípadoch ide o obzvlášť závažný zločin, nie je daná táto obava z konania uvedeného v § 71 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por., potom v súčasnosti dôvody väzby u obvineného L. D. nie sú taktiež dané.“

Ďalším rozhodnutím najvyššieho súdu sp. zn. 6 Tost 6/2017 taktiež zo dňa 22. februára 2017 boli prepustení z väzby v tejto trestnej veci M... R. a V. K.. V tomto rozhodnutí najvyšší súd skonštatoval, že „zo strany vyšetrovateľa a prokurátora dôvodom na prepustenie obvineného M. R. z väzby na slobodu bola iba priznávajúca výpoveď obvineného bez ohľadu na závažnosť skutkov, ktorých sa mal dopustiť. Tento dôvod je v rozpore

s medzinárodnými zmluvami, Ústavou SR a § 121 ods. 1 Tr. por. Väzba obvineného nesmie byť prostriedkom na jeho donútenie k priznaniu sa k trestnej činnosti.“

V závere obvinený uviedol, že konanie voči nemu je jednoznačne prostriedkom na jeho psychické zlomenie a nútenie k tomu, aby vypovedal. Väzba nie je zaist'ovací úkon, ktorý stojí na ľubovôli, ale táto by mala trvať iba nevyhnutnú dobu. Pritom by mali byť vykonávané úkony svedčiacie v neprospech ale aj v prospech obvineného.

Na základe uvedeného má obvinený za to, že dôvody väzby u neho neexistujú, preto požiadal najvyšší súd, aby preskúmal napadnuté uznesenie, toto zrušil a prepustil ho na slobodu.

Sťažnosť obvineného bola zaslaná dňa 31. mája 2017 prokurátorovi Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor“), ktorý sa k nej do dnešného dňa nevyjadril.

Spis so sťažnosťou bol najvyššiemu súdu ako súdu sťažnostnému predložený dňa 31. mája 2017.

Najvyšší súd na podklade riadne a včas podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie týmto výrokom predchádzajúce a dospel k záveru, že podaná sťažnosť obvineného nie je dôvodná.

Podľa čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky nikoho nemožno stíhať alebo pozbaviť slobody inak, ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 17 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky do väzby možno vziať iba z dôvodov a na čas ustanovený zákonom a na základe rozhodnutia súdu.

Podľa § 71 ods. 1 Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal

obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že

b) bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, alebo

c) bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

Z predloženého spisového materiálu (spisu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. 3Tp/7/2016, a vyšetrovacieho spisu Prezídia Policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúry, Národnej protizločineckej jednotky, expozitúry Bratislava ČVS: PPZ-281/NKA-PZ-BA-2016) vyplýva, že uznesením vyšetrovateľa zo dňa 2. mája 2016 bolo začaté trestné stíhanie a súčasne bolo vznesené obvinenie obvineným, medzi nimi aj M. K. pod bodmi 1/, 5/, 11/ pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., zločin zneužitia právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c) Tr. zák. a zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. a), písm. b) Tr. zák. Skutky, pre ktoré je obvinený trestne stíhaný, sa mali stať tak, že

skutok pod bodom 1/, štvrtá odrážka - obvinený M. K., vystupujúci pod prezývkou „M.“, ako príslušník Policajného zboru SR zaradený na funkciu referent s územnou a objektívnou zodpovednosťou Obvodného oddelenia PZ Sládkovičovo plnil úlohy v prospech vetvy pod vedením obv. T. F., prezývaný „V.T.“ alebo „Inžinier“, s územnou pôsobnosťou tzv. „maďarov“, teda oblasť juhozápadného územia Slovenskej republiky, maďarsky hovoriacim obyvateľstvom, a to predovšetkým okolie Šamorína, Dunajskej Stredy, Komárna a Galanty v rámci zločineckej skupiny „T.“, spočívajúcej najmä v získavaní informácií z policajných evidencií vo vzťahu k osobám a vozidlám, ktoré následne odovzdával ďalším členom vetvy, zadovažovanie osobných dokladov vystavených na tretie osoby v súvislosti s výkonom svojho povolania a poskytovanie ďalších informácií, ktoré sa dozvedel ako príslušník PZ pri výkone služobnej činnosti.

Skutok pod bodom 5/ - v presne nezistený deň v období od 19.04.2009 do 31.08.2009 obv. M. K. v už uvedenom služobnom zaradení, po tom čo mu N. M.,

o ktorom mal vedomosť, že je členom zločineckej skupiny všeobecne známej ako „T.“, potvrdil na bližšie nestotožnenom mieste na území SR, že je páchatel'om trestného činu ublíženia na zdraví v zmysle § 156 ods. 1 Tr. zák., vedenom na OO PZ Sládkovičovo, pod ČVS: ORP-487/sl-ga-2009, kde ako poškodený vystupuje L. B., nar. X., prezývaný „B.“, povedal obv. M. K. N. M., že sa celá táto vec na polícií len rieši a nič konkrétne nemajú a vedel by N. M. v tejto trestnej veci pomôcť, na čo mu N. M. odvetil, že už ho kontaktoval poškodený L. B. a za zmenu výpovede požaduje od neho sumu vo výške 10 000 Eur, čo je veľa, ale je ochotný dať sumu 1 000 Eur policajtovi, ktorý toto trestné konanie vybavuje, alebo B., ak sa to vyrieši a jeho sa to nedotkne, na čo obv. M. K. uviedol, že prvotné úkony idú cez jeho kolegu P. K. a treba, aby svedok F. Š., prezývaný „F.“ popísal útočníkov aj motorové vozidlo, ktoré ich vytlačilo z cesty úplne inak ako bola realita, na čo N. M. dohodol s obv. M. K. termín výsluchu osoby pod prezývkou „F.“ ako aj poškodeného L. B., po ktorom obv. M. K. vyniesol z objektu OO PZ v Sládkovičove zápisnicu o výsluchu svedka, ktorú ukázal osobe L. D., činnejšej v prospech vetvy a zaradenejšej pod N. M., aby sa presvedčil, že je všetko tak, ako sa s N. M. dohodli, pričom uvedené skutočnosti ohľadom výpovede svedka zopakoval obv. M. K. N. M. aj do telefónu, keď v prítomnosti L. D. vyplácal N. M. L. B. odmenu vo výške 400 Eur za krivú výpoveď, ktorú podal v procesnom postavení svedka, na čo následne N. M. odovzdal aj obv. M. K. odmenu za uvedenú službu vo výške 200 Eur s odôvodnením, že to je pre neho a pre kolegu P. K. na „kávu“, čoho reakciou bolo ohradenie sa obvineného M. K., že to nebolo potrebné, lebo on to pre peniaze nerobil a jeho cieľom je stať sa členom zločineckej skupiny „T.“, ako sa ostatne v minulosti viackrát pred N. M. vyjadril a túto službu vykonal s úmyslom osvedčiť sa v rámci zločineckej skupiny všeobecne známej ako „T.“, čím týmto konaním obv. M. K. ako verejný činiteľ v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech vykonal svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu, keďže vedome zakryl iný trestný čin a jeho páchatel'a.

Skutok pod bodom 11/ - v bližšie nezistený deň na začiatku roka 2013, na doposiaľ nezistenom mieste si obv. M. K. v už uvedenom služobnom postavení a súčasne ako osoba činná pre vetvu objednal z dôvodu vzájomných sporov na pracovisku s nadriadeným JUDr. V. B., nar. X. (ďalej len „poškodený“), podpálenie jeho osobného motorového vozidla u ďalšieho člena vetvy obv. R. B., ktorý dňa 22.04.2013 spolu s ďalšou doposiaľ nestotožnenou osobou prišiel do miesta trvalého bydliska poškodeného JUDr. V. B. v obci Z., kde detským plastovým samopalom červenej farby na vodu, ktorý v nádržke na vodu žltej farby obsahoval benzín, postriekal osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia

Combi, bielej farby, EČV: G. zaparkované pod dreveným prístreškom nachádzajúcim sa pri plote na pozemku, kde stojí rodinný dom poškodeného a následne doposiaľ nezisteným spôsobom benzínom poliate časti zapálil, čím došlo k úplnému zhoreniu osobného motorového vozidla zn. Škoda Octávia Combi, ako aj vecí nachádzajúcich sa pod dreveným prístreškom, a to 4 kusov letných pneumatík zn. Yokohama o rozmeroch 185/45 R 14, 4 kusov zimných pneumatík zn. Dunlop o rozmeroch 195/65 R 15 spolu s plechovými diskami, 30-tich m² drevených dubových parkiet, 60-tich m² terasových drevených dosiek zo sibírskeho smrekovca, 40-tich m² trapézovej strešnej krytiny spolu s krovom a požiarom bolo poškodených aj 25 m² dlažby šedej farby a trávnicový plot od ulice o výške 220 cm a dĺžke 10 m, a teda popísaným spôsobom obvinení z pomsty úmyselne poškodil cudziu vec a spôsobil tak poškodenému škodu vo výške minimálne 11 701 Eur.

Uznesením zo dňa 4. mája 2016, sp. zn. 3Tp/7/2016, sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica JUDr. Roman Púchovský rozhodol o vzatí obvineného M. K. do väzby z dôvodu § 71 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por. s tým, že lehota väzby začala plynúť 2. mája 2016 o 5:00 hod. a obvinený ju vykonáva v Ústave na výkon väzby Leopoldov. Uznesením zo dňa 25. mája 2016, sp. zn. 6 Tost 19/2016 najvyšší súd zamietol sťažnosť obvineného proti vyššie označenému uzneseniu. Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica uznesením zo dňa 9. novembra 2016, sp. zn. 3Tp/7/2016 zamietol žiadosť obvineného M. K. o prepustenie z väzby na slobodu, podľa § 80 ods. 1 písm. a) Tr. por. neprijal prevzatie záruky za správanie obvineného starostom obce V., podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. neprijal písomný sľub obvineného M. K. a podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. neuložil obvinenému dohľad probačného a mediačného úradníka. Najvyšší súd uznesením zo dňa 22. novembra 2016, sp. zn. 2 Tost 40/2016 zrušil napadnuté uznesenie Špecializovaného trestného súdu, zamietol sťažnosť obvineného a predĺžil lehotu väzby o sedem mesiacov, teda do 2. júla 2017.

Uznesením dňa 22. februára 2017, sp. zn. 3Tp/7/2016, sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zamietol žiadosť obvineného M. K. o prepustenie z väzby na slobodu a podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. obvinenému neuložil dohľad probačného a mediačného úradníka. Najvyšší súd uznesením zo dňa 14. marca 2017 podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol sťažnosť obvineného ako nedôvodnú.

Dňa 4. mája 2017 bola prokurátorovi doručená žiadosť obvineného M. K. o prepustenie z väzby na slobodu zo dňa 28. apríla 2017. Prokurátor ju 12. mája 2017 predložil sudcovi pre prípravné konanie s tým, že ju navrhol zamietnuť, ponechať obvineného vo väzbe pri nezmenených dôvodoch väzby, neprijatť písomný sľub obvineného a väzbu nenahradiť dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Sudca pre prípravné konanie zaslal vyjadrenie prokurátora na vedomie obvinenému a jeho obhajcovi. Všetkým procesným stranám súčasne oznámil termín rozhodovania o žiadosti obvineného. Dňa 17. mája 2017 po zákonom poučení vypočul obvineného M. K. v prítomnosti obhajcu a prokurátora. Následne sudca pre prípravné konanie rozhodol spôsobom uvedeným v napadnutom uznesení.

V odôvodnení toho uznesenia poukázal na obsah žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu a na obsah vyjadrenia prokurátora k tejto žiadosti. Následne konštatoval, že trestné stíhanie obvineného považuje aj v tomto štádiu trestného konania za dôvodné a doteraz vykonanými procesnými úkonmi orgánov činných v trestnom konaní nedošlo k rozptýleniu podozrenia z páchania trestnej činnosti obvineným M. K.. Pri dôvodnosti trestného stíhania konštatoval aj existenciu dôvodov väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por. Od posledného rozhodovania o väzbe obvineného nedošlo k takým podstatným zmenám, ktoré by odôvodňovali zánik dôvodov tak kolúzne, ako aj preventívnej väzby. Opätovne poukázal na výpoveď svedkyne A. B. zo dňa 26. septembra 2016 (č. l. 5212-5220 vyšetrovacieho spisu). Z tejto výpovede vyplýva, že obvinený sa mal kolúzne správať spôsobom obchádzania kontroly korešpondencie a odosielanie listov tretím osobám prostredníctvom spoluväzňov. Z výpovede tejto svedkyne vyplýva kontaktovanie sa obvineného na osoby, ktoré majú byť vypočuté ako potencionalni svedkovia v údajnej ekonomickej trestnej činnosti, ktorú mal obvinený páchať a za ktorú mu doposiaľ nebolo vznesené obvinenie. Zo strany obvineného existujú teda konkrétne skutočnosti odôvodňujúce obavu, že by mohol ovplyvňovať vyšetrovanie, svedkov alebo spoluobvinených. S poukazom na túto výpoveď mal sudca pre prípravné konanie za to, že existuje aj dôvod preventívnej väzby, keďže svedkyňa mala vypovedať aj k skutočnostiam týkajúcim sa ďalšej trestnej činnosti obvineného M. K.. Teda naďalej existuje aj hrozba pokračovania v trestnej činnosti, čo je konkrétnou skutočnosťou odôvodňujúcou väzbu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. Správanie obvineného vo výkone väzby

a jeho osoba nedáva predpoklady k tomu, aby mohol byť výkon väzby nahradený dohľadom probačného a mediačného úradníka. Obvinený na výsluchu predložil písomný sľub, avšak podľa názoru sudcu pre prípravné konanie ani podaný písomný sľub nie je spôsobilý nahradiť väzbu obvineného a jeho správanie sa vo výkone väzby.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že konanie predchádzajúce napadnutému rozhodnutiu bolo vykonané v súlade so zákonom. Ani samotné napadnuté uznesenie netrpí takými chybami, pre ktoré by bolo potrebné ho zrušiť. Naopak výroková časť tohto uznesenia, ako aj jeho dôvody zodpovedajú stavu veci a sú zákonné.

V súvislosti so sťažnostnými námietkami obvineného je potrebné poznamenať, že pri rozhodovaní o väzbe súdy nerozhodujú o vine alebo nevine obvineného, posudzujú iba to, či v čase rozhodovania o väzbe doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú spáchaniu skutku, či skutok má alebo nemá znaky konkrétneho trestného činu a či doteraz zistené skutočnosti odôvodňujú podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený. Správny je podľa najvyššieho súdu záver uvedený v napadnutom uznesení prvostupňového súdu, že doteraz vykonanými procesnými úkonmi orgánov činných v trestnom konaní nedošlo k rozptýleniu podozrenia z páchania trestných činov obvineným M. K., naopak, toto podozrenie naďalej trvá a vyšetrovanie tejto veci, vzhľadom na jej rozsiahlosť, doposiaľ nebolo ukončené. Jedná sa o trestnú činnosť, zo spáchania ktorej je podozrivých viacero osôb a vyšetrovanie ktorej si nepochybne vyžiada ešte ďalšie rozsiahle dokazovanie. Podstatnou v tomto smere je aj skutočnosť, že obvinený je trestne stíhaný za tri skutky, ktoré mal spáchať v rámci zločineckej skupiny ako príslušník Policajného zboru.

Konkrétne okolnosti, ktoré odôvodňujú existenciu dôvodov ďalšieho trvania väzby obvineného podľa § 71 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por. spočívajú nielen v charaktere, spôsobe a rozsahu trestnej činnosti, zo spáchania ktorej je obvinený dôvodne podozrivý, ale vyplývajú aj z obsahu výpovedí svedkov. V tomto smere najvyšší súd poukazuje na výpoveď svedkyne A. B., z ktorej jednoznačne vyplýva, že obvinený sa nemal správať kolúzne iba v jednom prípade, keď poslal list družke po svedkyňi (ako sa to snaží prezentovať v podanej sťažnosti), ale k takémuto správaniu v snahe ovplyvňovať svedkov malo podľa výpovede svedkyne B. dochádzať opakovane. Tieto skutočnosti spolu s charakterom trestnej činnosti, za ktorú bolo obvinenému M. K. vznesené obvinenie naznačuje, akým spôsobom by sa mohlo uberať jeho správanie

po prípadnom rozhodnutí o prepustení z väzby na slobodu v tomto štádiu trestného konania. So zreteľom na uvedené preto najvyšší súd konštatuje, že u obvineného sú naplnené dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b), písm. c). Tr. por. a napadnuté uznesenie prvostupňového súdu považuje za vecne správne.

Na záver najvyšší súd len dodáva, že dôvodom väzobného stíhania obvineného nie je to, aby sa ním dosiahlo jeho psychické zlomenie a donútenie k tomu, aby vypovedal (ako to tvrdí v podanej sťažnosti), jeho väzobné stíhanie je odôvodnené práve tým, že u neho naďalej pretrvávajú dôvody väzby.

Na základe uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť obvineného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie: Proti tomto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 6. júna 2017

JUDr. Peter P a l u d a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Lucia Gočálová